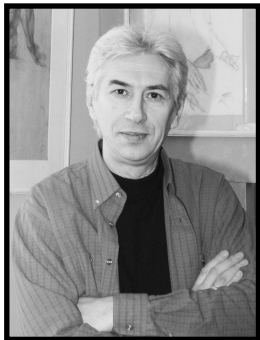

На спокій душі

24 жовтня 2013 року передчасно, для багатьох несподівано, залишив усіх нас **Зорук Сергій Якович**. Важко усвідомити та зрозуміти, знайти слова, пояснити собі, всім, що вже ніколи не побачим, не почуєм, не зустрінемо ніколи...

У кожної людини свій шлях, час, уподобання. Моє життя багато в чому пов'язане із Сергієм. Навчання в РХСШ (Республіканська художня середня школа ім. Т. Г. Шевченка), потім КДХІ (Київський державний художній інститут). 25 років — робота на кафедрі рисунка Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури. Спілкування в академії, у своїх творчих майстернях на пагорбах Києва в різні часи і в оточенні різних, але завжди цікавих людей. А ЛЮДЕЙ було дійсно багато, і тому прошу всіх друзів, знайомих, учнів, хто знав нашу «компанію», знайти час і бажання взяти участь у спомині всіх, кого немає з нами.

Знайомство відбулось на екзамені в РХСШ. Хвилювання та нові враження полонили учасників дійства. На киян ми, що приїхали з різних міст, хуторів та далеких поселень, дивились, як на небожителів. І на звернення хлопчика, який сидів поруч: «Що будеш робити по композиції?» відповів «Так» — я не знав, що то є.

Минув час. Доля випробувала кожного з нас. Тепер, коли намагаєшся повернути і згадати ті хвилини, роки, тих з нас, яких більше не зустрічав та пам'ять закарбувала якісь незначущі дрібниці, стає сумно і нестерпно жаль всього того, що так швидко промайнуло, і часто не можеш до кінця збагнути того далекого і невимовного щастя. Зустрічаючись «за кавою» в нашому затишному буфеті, часто згадували ті роки, порівнювали, сперечались, жартували, лунав сміх, говорили про що завгодно, і не могли уявити, що так було і буде, але без Зорука. Згадували вчителів та друзів.

Вчителі — то окрема тема. Професори театраль-декораційного відділення живописного факультету, де Зорук навчався та захищав дипломну роботу, — це, в першу чергу, Данило Данилович Лідер і Сергій Павлович Подерв'янський. Відомі художники й вимогливі педагоги з філософським баченням проблем образотворчого мистецтва на терені художньої освіти зуміли переконливо довести й допомогли своїм учням, зокрема Зоруківі, збагнути нелегку справу життя художника. Вони були його друзями.

Надзвичайною подією для студентів, викладачів та всієї художньої громади стала персональна виставка творів Сергія Зорука до 60-річчя з дня народження. Постійний учасник художніх виставок, він, дійсно, був яскравим, вдумливим, талановитим художником. Вимогливий та доброзичливий, справжній

професор рисунка, він дуже любив своїх учнів. Також із Сергієм ми починали підготовку до відбору в архівах і фондах академії рисунків для видання великої монографії про кафедру рисунка. Це була його мрія. Неабияку допомогу в професійному поданні фотоматеріалу зробив Сергій Нерезов. Прикладом відповідальності Зорука є його участь у престижному Московському Міжнародному Салоні ЦДХ 2010 року як художника та співавтора експозиції творів українських художників. Сергій часто бував за кордоном. Його розповіді про те, що найбільше вразило, про спілкування з новими людьми завжди були незвичайними та захоплюючими. Часто згадую виставку з його друзями та колегами по цеху Олександром Бурліним та Ігорем Несміяновим, зберігся каталог — як це було і коли...

Дуже важко уявити роботу кафедри театрального мистецтва, нашої кафедри рисунка, всієї академії без цього високого, красивого, завжди усміхненого чоловіка — Сергія Зорука.

О. М. Белянський,
заслужений діяч мистецтв України, професор